

EBA/GL/2017/03

11/07/2017

Obecné pokyny (konečné znění)

ke konverznímu koeficientu pro konverzi dluhu na kapitál při
rekapitalizaci z vnitřních zdrojů

1. Dodržování předpisů a oznamovací povinnost

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010¹. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny formulují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by unijní právní předpisy měly být uplatňovány v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by s nimi měly být v souladu a začlenit je do svých postupů (např. pozměněním právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnost

3. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do 11/09/2017 orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít orgán EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení by měla být zasílána na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA, na adresu compliance@eba.europa.eu s označením „EBA/GL/2017/03“. Oznámení by měly předkládat osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit. Jakoukoli změnu stavu dodržování pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

Hlava I – Předmět, oblast působnosti a definice

1. Předmět

- 1.1. Tyto obecné pokyny, které jsou vypracovány podle čl. 50 odst. 4 směrnice 2014/59/EU (směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank), se týkají stanovení konverzních koeficientů pro konverzi dluhu na kapitál při rekapitalizaci z vnitřních zdrojů. Jsou významné i pro konverzi příslušných kapitálových nástrojů v okamžiku neživotaschopnosti, neboť čl. 60 odst. 3 písm. d) podmiňuje konverzi příslušných kapitálových nástrojů souladem s článkem 50, a to včetně obecných pokynů EBA.
- 1.2. Podle čl. 50 odst. 1 mohou orgány příslušné k řešení krize při použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů uplatnit na různé třídy kapitálových nástrojů a závazků různé konverzní koeficienty. Pokud tak učiní, musí být tento krok proveden v souladu se: i) zásadou, že konverzní koeficient představuje přiměřenou náhradu dotčenému věřiteli za jakoukoli ztrátu vzniklou výkonem pravomocí k odpisu a konverzi (čl. 50 odst. 2); a ii) zásadou, že konverzní koeficienty platné pro závazky, které se v rámci příslušného insolvenčního práva považují za prioritní, musí být vyšší než konverzní koeficient platný pro podřízené závazky (čl. 50 odst. 3).
- 1.3. Ustanovení čl. 50 odst. 4 vyžaduje, aby tyto obecné pokyny zejména uváděly, jak mohou být dotčení věřitelé pomocí konverzního koeficientu přiměřeně odškodněni, a relativní konverzní koeficienty, jež mohou být vhodné pro zohlednění přednosti prioritních závazků podle platného úpadkového práva.
- 1.4. Orgány příslušné k řešení krize nejsou podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank povinny stanovovat odlišné konverzní koeficienty a při použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo pravomoci odpisu či konverze kapitálových nástrojů se mohou rozhodnout konvertovat každý nástroj nebo závazek na kapitál při stejném koeficientu, jestliže dosáhnou účelu řešení krize a dodrží posloupnost odepisování a konverze podle článku 48, zásady řešení krize podle článku 34, právo na vlastnictví podle Listiny základních práv Evropské unie a v případě nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů záruku, že „žádný věřitel se nesmí dostat do méně výhodného postavení“, která je zakotvena v článku 75. Tyto obecné pokyny uvádějí pokyny ke stanovení konverzních koeficientů při zohlednění uvedených faktorů.
- 1.5. Tyto obecné pokyny upravují stanovení odlišných konverzních koeficientů pro třídy nástrojů, které se ze zákonných nebo smluvních důvodů liší svým pořadím v příslušné vnitrostátní hierarchii věřitelů v úpadkovém řízení. Obecné pokyny neupravují stanovení odlišných konverzních koeficientů pro třídy nástrojů, které se liší například z hlediska svého regulačního nebo účetního režimu, nikoli však z hlediska svého pořadí v příslušné vnitrostátní hierarchii věřitelů v úpadkovém řízení.

2. Oblast působnosti a míra uplatnění

- 1.6. Tyto obecné pokyny jsou určeny orgánům příslušným k řešení krize, jestliže tyto orgány poskytují náhradu věřitelům pomocí odlišných konverzních koeficientů při použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na instituci, na subjekt podle čl. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank nebo na dluhy nebo dluhové nástroje, které se převádějí na překlenovací instituci, nebo v rámci nástroje převodu činnosti nebo nástroje oddělení aktiv a využívají možnosti stanovit odlišné konverzní koeficienty. Obecné pokyny jsou rovněž relevantní pro orgány příslušné k řešení krize, jestliže tyto orgány uplatňují pravomoc odpisu či konverze příslušných kapitálových nástrojů v okamžiku neživotaschopnosti. Základem je čl. 60 odst. 3 písm. d), podle něhož takové nástroje mohou být konvertovány pouze v případě, že konverzní koeficient, který určí počet nástrojů kmenového kapitálu tier 1 poskytovaných na každý příslušný kapitálový nástroj, je v souladu se zásadami stanovenými v článku 50 a těmito obecnými pokyny.

Hlava II – Obecné pokyny ke konverznímu koeficientu pro konverzi dluhu na kapitál

Hlavní zásady

- 1.7. Níže uvedené obecné pokyny se týkají přímo požadavků směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nerozšiřují zásady řešení krize nebo záruky stanovené v uvedené směrnici. Jejich cílem je vyjasnit, jak mohou orgány příslušné k řešení krize s ohledem na uvedené zásady a záruky zajistit, aby bylo možné přiměřeně odškodnit věřitele s využitím odlišného konverzního koeficientu.
- 1.8. **Hlavní zásada 1: žádný věřitel se nesmí dostat do méně výhodného postavení.** Orgány příslušné k řešení krize by se při stanovování konverzních koeficientů měly snažit zajistit, aby se žádnému věřiteli nebo akcionáři nedostalo očekávaného zacházení, které bude horší než zacházení, kterého by se jim bylo dostalo, pokud by v okamžiku, kdy je přijímáno rozhodnutí zahájit řešení krize, firma vstoupila do vnitrostátního úpadkového řízení. Svě posouzení očekávaného skutečného zacházení by měly orgány zakládat na ocenění provedeném podle čl. 36 odst. 4 písm. b) až g) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Při svém posouzení očekávaného zacházení v úpadkovém řízení by orgány měly vycházet z odhadu zacházení, kterého by se podle očekávání dostalo každé třídě akcionářů a věřitelů, kdyby daná firma byla likvidována v běžném úpadkovém řízení, jak požaduje čl. 36 odst. 8 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.
- 1.9. Při stanovování konverzních koeficientů v případě použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo pravomoci odpisu či konverze příslušných kapitálových nástrojů by orgány příslušné k řešení krize měly rovněž posoudit, zda bylo odpovídajícím způsobem zohledněno právo na vlastnictví podle Listiny základních práv EU.

- 1.10. **Hlavní zásada 2: hierarchie věřitelů.** S výhradou dosažení cílů hlavní zásady 1 by orgány příslušné k řešení krize měly stanovit odlišné konverzní koeficienty pouze za účelem dosažení účelu řešení krize nebo dodržení ostatních zásad vymezených v článku 34 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Při stanovování konverzních koeficientů by se orgány příslušné k řešení krize měly zejména snažit zajistit:
- a. aby nejprve nesli ztrátu akcionáři instituce v režimu řešení krize;
 - b. není-li ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank stanoveno jinak, aby po akcionářích nesli ztráty věřitelé instituce v režimu řešení krize, a to v souladu s pořadím priority jejich pohledávek v běžném úpadkovém řízení; a
 - c. aby se věřitelům stejné třídy dostalo rovného zacházení.
- 1.11. Při stanovování konverzních koeficientů v případě použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo pravomoci odpisu či konverze příslušných kapitálových nástrojů podle článku 59 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank by orgány příslušné k řešení krize měly rovněž zajistit, aby nejprve nesli ztrátu akcionáři, aby věřitelé nesli ztráty v souladu s pořadím priority jejich pohledávek v běžném úpadkovém řízení a aby se věřitelům stejné třídy dostalo rovného zacházení, ledaže by to nebylo v souladu s nutností zohlednit právo na vlastnictví podle Listiny základních práv EU.
- 1.12. Pokyny k tomu, jak by orgány příslušné k řešení krize měly uvedené hlavní zásady uplatňovat, jsou stanoveny níže.

Ocenění

- 1.13. Před použitím nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo pravomoci odpisu či konverze kapitálových nástrojů v okamžiku neživotoschopnosti se provede ocenění aktiv a závazků instituce v souladu s čl. 36 odst. 4 písm. b) až g) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. To musí zahrnovat poctivé, obezřetné a realistické ocenění aktiv a závazků firmy.
- 1.14. Toto ocenění má poskytnout podkladové informace pro řadu rozhodnutí, která má přijmout orgán příslušný k řešení krize, včetně rozhodnutí o rozsahu zrušení nebo naředění akcií nebo jiných nástrojů účasti a rozsahu ztrát, které by měly být uznány v okamžiku řešení krize. Ocenění by mělo zahrnovat odhad kapitálové hodnoty po konverzi pro akcie převedené nebo vydané jako protiplnění držitelům konvertovaných nástrojů.
- 1.15. Ustanovení čl. 36 odst. 8 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank také vyžaduje, aby ocenění zahrnovalo odhad zacházení, jakého by se podle očekávání každé třídy akcionářů a věřitelů dostalo, kdyby daná firma byla likvidována v běžném úpadkovém řízení. Musí být provedeno také následné nezávislé ocenění podle čl. 74 odst. 2, které určí, zda skutečné zacházení, kterého se akcionářům a věřitelům dostalo v důsledku použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, bylo horší než zacházení, kterého by se jim dostalo, kdyby byla firma vstoupila do běžného úpadkového řízení (následné ocenění).

Uplatnění hlavní zásady 1: zajistit, aby se žádný věřitel ani akcionář nedostal do méně výhodného postavení než v úpadkovém řízení

- 1.16. **Při použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by orgány měly stanovit konverzní koeficienty tak, aby byla pro každého akcionáře nebo věřitele očekávaná hodnota jejich kombinovaných kapitálových a dluhových pohledávek po uplatnění pravomoci k řešení krize na základě ocenění provedeného podle čl. 36 odst. 4 písm. b) až g) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank rovna nebo vyšší než očekávaná hodnota, kterou by realizovali, kdyby daná instituce vstoupila do běžného úpadkového řízení, na základě odhadu vypracovaného podle čl. 36 odst. 8 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.**
- 1.17. **Pravomoci k odpisu nebo konverzi podle článku 59 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank lze uplatnit samostatně, bez spojení s provedením rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo jiného nástroje k řešení krize. V takovém případě, jestliže se orgány rozhodnout použít odlišné konverzní koeficienty, měly by konverzní koeficienty stanovit tak, aby bylo skutečné zacházení, kterého se podle očekávání dostane každému akcionáři nebo věřiteli (určené hodnotou jejich kombinovaných kapitálových a dluhových pohledávek po uplatnění pravomoci k řešení krize na základě ocenění provedeného podle čl. 36 odst. 4 písm. b) až g) směrnice o ozdravných postupech), rovno nebo vyšší než očekávaná hodnota, kterou by realizovali, kdyby daná instituce vstoupila do běžného úpadkového řízení, na základě odhadu vypracovaného podle čl. 36 odst. 8 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, a to v rozsahu nezbytném k zachování základních vlastnických práv.**
- 1.18. Jsou-li pohledávky věřitelů plně odepsány, nemají jejich pohledávky dále žádnou hodnotu. Je-li závazek nebo jiný nástroj konvertován na kapitál, může mít pohledávka za kapitálem vyšší, nižší nebo stejnou hodnotu jako původní konvertovaná dluhová pohledávka. Hodnota této pohledávky za kapitálem musí být součástí posouzení skutečného zacházení, kterého se věřiteli dostane.
- 1.19. V případě, že se očekává, že celková odhadovaná hodnota kapitálu, který dotčení věřitelé získají po odpisu a konverzi, bude vyšší než celková částka dluhových pohledávek, které byly odepsány nebo konvertovány na kapitál, lze hlavní zásadu 1 splnit bez uplatnění odlišných konverzních koeficientů.
- 1.20. V případě, že se očekává, že celková odhadovaná hodnota kapitálu, který dotčení věřitelé získají po odpisu a konverzi, bude nižší než celková částka dluhových pohledávek, které byly odepsány nebo konvertovány na kapitál, mohou být zapotřebí odlišné konverzní koeficienty.

- 1.21. Jestliže je nutné stanovit odlišné konverzní koeficienty, aby se předešlo tomu, že se věřitelé dostanou do méně výhodného postavení než v úpadkovém řízení, nebo aby byla chráněna základní vlastnická práva či jiný účel řešení krize, měly by být konverzní koeficienty stanoveny tak, aby se podle očekávání prioritní věřitelé nedostali do méně výhodného postavení než v úpadkovém řízení, nebo aby byla chráněna základní vlastnická práva. Orgány příslušné k řešení krize by neměly stanovovat odlišné konverzní koeficienty, které převádějí na prioritní věřitele hodnotu větší, než je nutné k tomu, aby byla dodržena hlavní zásada 2, aby se předešlo tomu, že se prioritní věřitelé dostanou do méně výhodného postavení než v úpadkovém řízení, nebo aby byla chráněna základní vlastnická práva či jiný účel řešení krize.
- 1.22. Pro každého věřitele, jehož pohledávka byla plně konvertována na kapitál, by tudíž měla být očekávaná hodnota kapitálu, který věřitel získá, *nejméně* tak velká jako částka, kterou by podle očekávání věřitel získal zpět v úpadkovém řízení.
- 1.23. Pro každého věřitele, jehož pohledávka byla jen částečně konvertována na kapitál, by tudíž měla být očekávaná hodnota kapitálu, který věřitel získá, *nejméně* tak velká jako částka, kterou by podle očekávání věřitel získal zpět v úpadkovém řízení, snižená o očekávanou hodnotu zbývající dluhové pohledávky věřitele.

Uplatnění hlavní zásady 2: dodržení ostatních zásad řešení krize podle článku 34

- 1.24. **Orgány by měly stanovit konverzní koeficienty tak, aby byla v přiměřeně možné míře a s výhradou respektování záruk a základních vlastnických práv věřitelů plně dodržena hierarchie věřitelů. To znamená, že pokud se očekává, že určitá třída věřitelů utrpí ztrátu, tedy pokud je celková hodnota zbývajících dluhových a kapitálových pohledávek po uplatnění pravomoci k řešení krize na základě ocenění provedeného podle čl. 36 odst. 4 písm. b) až g) směrnice o ozdravných postupech nižší než hodnota pohledávek dané třídy před řešením krize, měl by orgán příslušný k řešení krize stanovit konverzní koeficient rovný nebo blížíci se nule pro všechny podřízenější třídy závazků a nástrojů.**
- 1.25. To znamená, že nejprve ponесou ztrátu akcionáři. Veškerá hodnota zachovaná řešením krize bude nejprve rozdělena na pohledávky prioritních a podřízených věřitelů. Cílem odlišných konverzních koeficientů je tedy zajistit, aby věřitelé nesli ztráty až po akcionářích v souladu s pořadím pohledávek v úpadkovém řízení. Mohou však být stanoveny konverzní koeficienty, které umožní původním akcionářům (a akcionářům, jejichž pohledávky vyplynuly z konverze příslušných kapitálových nástrojů v okamžiku neživotoschopnosti), aby si ponechali určité pohledávky s kladnou hodnotou, nebo aby se kapitál v určitém poměru rozdělil mezi dvě či více tříd věřitelů. Akcionáři by si mohli ponechat určitou kladnou hodnotu, jestliže není nezbytné odepsat případné věřitele, tj. jestliže rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyžaduje pouze konverzi.

1.26. Kapitál by mohl být v určitém poměru rozdělen mezi dvě či více tříd věřitelů, jestliže byla jedna třída věřitelů plně konvertována na kapitál, ale byla zapotřebí ještě další konverze a částečná nebo plná konverze prioritnější třídy věřitelů nevedla ke ztrátě (tj. prioritnější věřitelé obdrží celkovou hodnotu dluhových a kapitálových pohledávek nejméně rovnou hodnotě jejich původní dluhové pohledávky).

Závěrečná ustanovení

1.27. **Orgány příslušné k řešení krize by měly odlišné konverzní koeficienty používat pouze v případě, že je to nezbytné k naplnění výše uvedených hlavních zásad.** Jestliže neexistují významné obavy týkající se ochrany záruk nebo základních vlastnických práv věřitelů a jestliže orgány příslušné k řešení krize ke své spokojenosti shledají, že použití stejných konverzních koeficientů by vyhovělo zásadám podle článku 34 a dosáhlo účelu řešení krize, neměly by být odlišné konverzní koeficienty zapotřebí.

1.28. **Použijí-li se odlišné konverzní koeficienty, měly by orgány stanovit tyto konverzní koeficienty tak, aby byly přiměřeně přesvědčeny, že podřízení věřitelé nebo akcionáři se nedostanou do méně výhodného postavení než v úpadkovém řízení (v případě rekapitalizace z vnitřních zdrojů) a že jejich základní vlastnická práva budou chráněna.** To znamená, že konverzní koeficienty pro prioritní věřitele by neměly být nepřiměřeně vysoké. Nepřiměřený prospěch by vznikl, kdyby tito věřitelé měli podle očekávání na základě odhadu provedeného podle čl. 36 odst. 8 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank pohledávky významně vyšší hodnoty.

Hlava III – Závěrečná ustanovení a provádění

Orgány příslušné k řešení krize by měly tyto obecné pokyny provést ve vnitrostátních postupech řešení krize do šesti měsíců po zveřejnění.